

Mill. Kr. aarlig eller ca. $9\frac{3}{4}$ pCt. af den indbetalte Kapital; — men ved Siden deraf fik Aktionærene i 1909 udleveret Aktier til nominelt Beløb 5 Mill. Kr. paa et Tidspunkt, da Kursen rundt kunde regnes til 230, og de 5 Millioner vare altsaa deres $11\frac{1}{2}$ Million værd, hvad der giver en Fortjeneste paa $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr. (udover de 5 Millioner, de faktisk bleve betalt med). — Endvidere er det lige foran paavist, at Aktionærene for Tiden have indestaaende i Bedriften omtrent det dobbelte af de indskudte 15 Mill. Kr., idet man ikke har udbetalt saa store Dividender, som man faktisk kunde have gjort, men foretrukket at opsamle mere og mere Kapital, saa at man nu sikkert arbejder med i alt Fald 30 Mill. Kr. foruden det, der er optaget som Laan fra udenforstaaende; — her er altsaa opsparet 15 Mill. Kr., og som De danske Sukkerfabrikkers samlede Udbytte i de 38 Aar faar man da:

Udbetalt i Dividende	30,876 Mill. Kr.
Fortjeneste paa „Friaktier“	6,500 — —
Opsparet i Bedriften	15,000 — —
	I alt... ca. 52,000 Mill. Kr.

hvad der alt i alt svarer til et Aarsudbytte af ca. 16 pCt.

Dette Tal forrykkes imidlertid ikke saa lidt derved, at den i Bedriften opsparede Formue arbejder med, saa det i Grunden er temmelig vildledende at beregne Dividenden af 15 Mill., naar der faktisk arbejdes med 30 Mill. Kr., og i Virkeligheden opgives særlig de senere Aars Dividender som betydeligt højere, end de i Forhold til den arbejdende Kapital med fuld Ret kunde opgives. — Et Par Tal fra Driftsaaret 1910—11 vil let belyse dette Forhold: Som Dividende er udbetalt 21 pCt. eller 3,150 Mill. Kr. (jfr. Bilag XXIV, b.); i Bedriften er i dette Aar opsparet 1,305 Mill. (beregnet ganske som foran, Sp. 2643). Udbyttet har altsaa faktisk været 4,455 Mill. Kr. eller næsten 30 pCt. (ikke 21) af Aktiekapitalen, men kun ca. 15 pCt. af Selskabets egen arbejdende Kapital.

Med hvad enten man regner paa den ene Maade eller paa den anden, er det ganske klart, at de danske Sukkerfabrikker have givet et fortræffeligt Resultat, men Udbyttet er ikke, som maaske almindelig antaget, indvundet ved Roesukkerproduktionen alene, idet Virksomheden i korte Træk kan siges at omfatte følgende (sammenlign Bilag XXIV):

Indkøbt Roer til en samlet Værdi af 12 à 15 Mill. Kr. (jfr. Bilag I, Kolonne 6, og Bilag IV, Kolonne 6).

Tilbageleveret Roeaffald til Værdi ca. 2 Mill. Kr. (jfr. Bilag I, Kolonne 6 og 7, samt Bilag IV, Note 3).

Drift af Selskabets eget Landbrug, ca. 4,000 Tdr. Ld. (jfr. Bilag XXIV, b.)

Importhandel med vekslende Mængder af Sukker (jfr. Sp. 2631, Noten).

Drift af 7 Roesukkerfabrikker med en Produktion af ca. 180 Mill. Pd. og 3 Raffinaderier, der raffinere ca. $\frac{2}{3}$ af nævnte Kvantum (jfr. Bilagene VI, VII og XI).

Salg af ca. 200 Mill. Pd. Sukker efter at have tilsvaret Staten en Afgift af ca. $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. (jfr. Bilag IV, Kolonne 2).

Produktion og Salg af 40 à 50 Mill. Pd. Melassefoder (efter Selskabets Oplysninger).

Drift af Selskabets 4 Dampskibe (jfr. Bilag XXIV, b.).

Drift af en sikkert ikke ubetydelig Terminshandel med Sukker.

Indtægten fra alle disse Kilder gaar i Selskabets fælles Kasse og kommer altsaa ikke alene Aktionærene til gode, men ogsaa Roedyrkerne, idet deres procentvise Andel i Overskuddet (jfr. Bilag XXIV, b) selvfølgelig paavirkes af Udfaldet af den samlede Forretning; — Roedyrkerne ere i nogen Maade afhængige af Selskabets Børsspekulationer; men have sikkert hidtil haft Fordel deraf.